

Jeg er kommet som lys til verden, for at den som tror på meg, ikke skal bli i mørket.
Joh. 12,46

I pinsemenigheter landet rundt:

Julemøtene samler mange

(Anne Gustavsen) Det ser ut til at julefeiringen har forløpt på vanlig, tradisjonell måte i de fleste pinsemenigheter i landet også denne gangen. Familiemøter og høytidsfeststjenester har samlet mange til konsentrasjon om julebudskapet, og romjulen vil være preg av søndagsskolens fester. Også i nyttårshelgen vil menighetene samles til åkennatts- og nyttårsmøter.

Vi har tatt en telefonrunde til fem forstandere for å høre hvordan deres menigheter markerte årets julehøytid.

— Vi har feiret julen på tradisjonelt vis, med familiemøte-julften, høytidsfeststjeneste første uledag og møte om kvelden annendag, sier forstander Gunnar Tveit fra Filadelfia, Alta.

— Første juledag prekte jeg julebudskapet ut fra profetiene i Esaias, mens Karl Hykkerud tok

for seg det som sies om Jesus i Høysangen. 2. juledag.

— Hvordan har oppslutningen vært?

— Den har ikke avveket så mye fra det vanlige. Jeg synes det er positivt at menigheten kan komme sammen til møte i julen, siden det jo i første rekke er en åndelig høy-

tid vi feirer, sier Tveit. Han forteller at søndagsskolens fest skal gå av stabelen i romjulen, og at menigheten samles til våkenattsmøte nyttårsaften.

— Vi hadde familiesamling julaten, høytidsmøte 1. juledag og møte på kvelden annen dag. I det møtet hadde vi for øvrig dåp, og juniorkoret sang. Julens møter har vært godt besøkt, forteller Arne Øystein Rambekk fra Evangeliehuset i Porsgrunn.

Det er siste gangen menigheten feirer jul i sitt gamle lokale, da det nye Evangeliehuset snart er under tak.

Fra Tabernaklet, Haugesund, forteller forstander Reinert O. Innvar til KS at familiesamlingen

Neste nummer

Neste nummer av Korsets Seier kommer ut fredag 6. januar. Som meldt i forrige nummer vil det bli en omlegging av bladet når det gjelder utgivelseshyppighet. Abonnentene får fra nyttår av hver uke et 32-si-

ders KS, derav en temadel på 12 sider som 6. januar vil ta for seg misjon, pluss en del faste spalter. Den siste temadel hver måned vil være Bibelsk Tidsskrift.

Se side 16

Jan-Aage Torp analyserer utviklingen:

Karismatikk – farer og muligheter

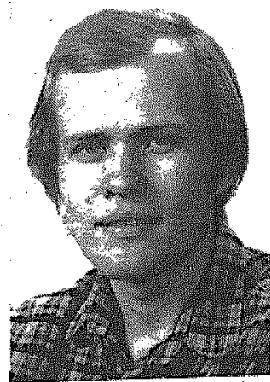
«Etter min vurdering skjer de mest avgjørende og skjebnesvante feil innenfor karismatikken der hvor kristne mennesker går nærmest «bevisstløse» inn i den. En kristen som lengter etter en sterkere opplevelse av Guds kraft og fylde i sitt liv, kan hoppe på nesten hva som helst bare de blir utlovet «noe nytt».

På den andre siden har jeg sett herlige eksempler på sann, resultatbringende fornyelse der hvor kristne mennesker bevarer sin troskap mot hele Bibelens budskap.

Det er Jan-Aage Torp som uttaler dette. Torp som for tiden er forkynner i Betel, Trondheim, har ca. to års studier i USA bak seg.

KS bad Jan-Aage skrive om sine inntrykk fra USA med særlig henblikk på de karismatiske strømningene og vårt forhold til dem.

Side 7.



Jan-Aage Torp



Reinert O. Innvar: — Stadig større oppslutning om julemøtene.



Gunnar Tveit: — Naturlig menigheten kommer sammen

fest med påfølgende velmøte. Dette er ikke noe vi mener det er gitt, men vi kunne samles også på den gen i året, sier Innvar.

— Det er første gang jeg som forstander i Evangeliehuset, og jeg opplevde det godt, sier forstander Per KKS.

For

TV-inter forberedes: IBRAs mann på videokurs

(Anne Gustavsen) Det er antatt at reaksjonen fra IBRA deltok nylig i et 14-dagers instruksjonskurs i videoproduksjon i IMMIs regi. Deltagere var et ledd i IBRA forhenværslester forbundet med TV-inter.

— Vi fikk en enkel innføring i videoproduksjon. Den første uken gikk stor sett ned i fore-

lesninger av profesjonelle i lager, høvdende aktiv fra Norsk delen av kursutvalget, grupper og ikke praktisk hadde henni blide med hensyn til planlegging og opptek til deprodusering.

Kursen var svært herlig og en god mulighet til å bygge på tanke på vårt engasjement i TV-sektoren.

Israelsk ambassadør i Norge

Yedid Huelbner har mange år bak seg som en av de ledende innen Israels styremakter. Nylig kom hun til Norge for å avslutte sin karriere som Israels ambassadør.

— Vi er glad for den store delen av kristne i Norge til oss, sier Huelbner. — Det gir oss til en stor familie.



Yedid Huelbner

Karismatisk

Søkelys på vårt møte med karismatisk form

Den karismatiske fornyelse er et mangeidig fenomen. Det er knapt mulig å gi en konsis definisjon av hva den omfatter. Alle som vil, kan klistere på seg etiketten «karismatiker». Ofte følger det prestisje med det, men det kan også føre til tap av venner og anseelse.

Er det så mulig å gi en vurdering av dette fenomenet som jeg kaller karismatisk fornyelse?

La meg først understreke mitt eget ståsted, et ståsted opplevelsesmessig og læremessig som står på trygg pinsegrunn. Jeg tror på den treenige Gud, Fader, Sønn og Hellig Ånd, jeg tror at Jesus Kristus er den eneste vei til frelse for ethvert menneske i ethvert folkeslag i fortid, nåtid og framtid, jeg tror at enhver kristen kan og bør erføre Den Hellige Ånds dåp og daglige fylde i sitt liv, jeg tror at lokale, ordnede menigheter er Guds arbeidsredskap på jord, jeg tror på Bibelen som Guds ufeilbare, autoritative Ord, den avgjørende rettesnor for liv og lære for enhver kristen, jeg tror at den kristnes viktigste oppdrag på jord er å gjøre alle folkeslag til Jesu Kristi discipler, og at vår passivitet på dette området er årsak til at millioner av mennesker vil gå fortapt.

Det er ikke uten grunn at jeg reier ut om mitt læremessige og opplevelsesmessige ståsted i denne sammenhengen. Etter min vurdering skjer nemlig de mest avgjørende og skjebnesvare feil innenfor karismatikken der hvor kristne mennesker går nærmest «bevisstløse» inn i den. En kristen som lengter etter en sterkere opplevelse av Guds kraft og fylde i sitt liv kan hoppe på nesten hvæ som helst bare de blir utlovet «noe nytt». På den andre siden har jeg sett herlige eksempler på sann, resultatbringende fornyelse der hvor kristne mennesker bevarer sin troskap mot hele Bibelens budskap.

De farlige ytterligheter

La meg først komme deg i forkjøpet som reagerer mot at jeg ikke begynner med å legge ut om alle de positive mulighetene som den karismatiske fornyelse medfører. Jeg mener nemlig at en kristen som vil leve seirende i dagens omskiftende og forvirrende verden, må ha evnæ til å si både ja og nei, til å godta og avvise. Positiv tenkning er bra og nødvendig, men om vi ikke er villige til å styre unna det negative, er jeg redd at det positive

synker lengre og lengre ned i det opprørte havet.

Det er tre farlige ytterligheter som den karismatiske fornyelse, og enhver kristen bevegelse for den saks skyld, lett kan komme i.

Den første ytterligheten gjelder *evangelisering og misjon*. Kirkevekstprofessor Peter Wagner ved Fuller Theological Seminary, en mann som har studert karismatikken nøyde, har uttalt bekymring over store deler av den. Dessverre må jeg si at de fleste karismatikere har vist seg å bli lite misjonsbevisste. Den nysunne gleden i Herren får små konsekvenser overfor sjælevinnerarbeidet. Oftest blir åndsopplevelsene bare noe som forsterker fellesskapspøelsen overfor en liten klick der alle de andre har opplevd det samme, sier Peter Wagner.¹ La meg legge til Wagners vurdering at dersom åndsopplevelsene ikke fører til forsterket innsats for evangelisering og misjon, da har åndsopplevelsen knapt fått den virkning den skulle hatt. Kraft til vitnetjeneste – det er Den Hellige Ånds fremste bidrag.

Den andre ytterligheten gjelder forholdet til *menigheten*. Det er knapt noe som er så ufruktbart som når kristne mennesker i lengselen etter fornyelse, og i oppgitthet over manglende åpenhet i sin menighet, bryter ut av menigheten og danner løse grupper uten forpliktelser i noen retning. Jeg har sett utallige slike grupper opp gjennom årene, og nesten uten unntak ender det med at gruppa oppholder, og enda verre: at gruppens medlemmer mister troen på Jesus. Hvorfor? Jo, fordi slike grupper ofte mangler den nødvendige balanse i lederskapet (evangelister, apostler, profeter, hyrder og lærere), fordi slike grupper ofte savner kontakt med et videre fellesskap som kan tre støtte til når problemene melder seg, og dessverre fordi slike grupper ofte består av mennesker som har hatt store samarbeidsproblemer der hvor de før har vært medlemmer.

Den tredje ytterligheten gjelder forholdet til *læren*. Vi hører rapporter om hvordan katolikker og kristne innenfor til dels sterkt liberale kirkesamfunn med tilknytning til Kirkenes Verdensråd blir åndsdøpt og taler i tunger. Dette er herlig. Jeg har selv hatt godt åndelig fellesskap med slike mennesker. Men midt i all herligheten om-

kring deres åndsdåp må vi ikke glemme at deres lærefundament kan være meget svakt. Det er ikke sikkert at de forandrer læreoppfatning bare fordi de begynner å tale i tunger. Jeg har møtt slike «karismatikere» som mener at Bibelens ord er så lite troverdig at de heller lar seg påvirke av diverse «profetiske budskap, kunnskaps tale, visdoms tale». Jeg har møtt slike som fortsetter å mene at Jesus' Kristus er bare en av mange veier til frelse, hvorfor ikke Muhammad, Buddha, Krishna, eller i fordekt form jomfru Maria? Jeg har møtt slike som mener at Misjonsbefalingen er helt uaktuell, at det bare var noen vanvittige ord uttalt av en døende mann med store ambisjoner.

Kjære pinsevenner, la oss bevare troskapen mot evangelisering og misjon, mot menigheten, og mot læren!

Voksende, seirende menigheter!

Under et halvvannet-årlig studieopphold ved Fuller Theological Seminary i Pasadena, California, fikk jeg møte en del menigheter som ga meg tro på at det nytter. Menigheter som opplever til dels eksplosiv vekst. Menigheter som har alle den karismatiske vekkelses positive kjennetegn. Men samtidig menigheter som bevarer troskapen mot evangelisering og misjon, mot sin egen struktur, og mor-læren.

Jeg vil gjerne lære av disse menigheter.

The Church On the Way, Van Nuys, California, er tilknyttet en amerikansk pinsersetning som heter International Church of the Foursquare Gospel, grunnlagt av den velkjente Aimee Semple Mc Pherson. Denne bevegelse hadde seilt i kraftig motvind i hele etterkrigstiden. Da pastor Jack Høyford ble kalt til forstander for den vesle menigheten i 1969, telte den knapt 25 medlemmer. Men på en underfull måte begynte Herren å vekke dem opp til ny begeistring og åndelig vekst. Konkret undervisning om Åndens dåp, gaver og frukter var avgjørende for menighetslegemets kvalitet. «Karismatiske» kjennetegn som lovsang, fellesskap, sang i Ånden, bønn for syke fikk bred plass.

Kombinert med de gamle, gode sannheter om helliggjørelse og innvielse, bønn og faste, korsets og ydmykhetens vei. Hele tiden siden 1969 har pastor Jack Høy-

Peter Wagner ved

ford, en fengslende og grundig belforkynnere, understreket menighetens plassering, læremess og organisatorisk, innenfor pinsbevegelsen, noe som er blitt viktigt for medlemmene. I dag teller Church on The Way 5000 fem tusen – medlemmer. Om ikke nok med det: menigheten er blitt bruk til av Gud til fornyelse og ekspansjon i hele Foursquare-bevegelsen. Det er hva som kan skje når vi mottar fornyelse uten miste fotfeste i virkeligheten. Tenk om en norsk pinsmenighet kan bli brukt til å gi inspirasjon og glød til alle de øvrige menigheter vår bevegelse! La oss be om de

Vineyard Christian

Vineyard Christian Fellowship, Yorba Linda, California, er tilknyttet en nyere pinsersetning USA, Vineyard Ministries International. I 1976 kom en gruppe av 40-50 utbrente kristne ungdommer, som kjente seg mislykkede og utilfredse som kristne, samme etter møtene i den lokale kvekermenigheten for å gråte ut sin nød og fortvilelse. De møttes søndag, og så skjedde det de ikke hadde våget å håpe på, et



